

8193, 9000, 9139, 9221, 9665, 11.587, 11.810, 12.023 a 12.998). To však nelze mít v souzeném případě jediné za možné, když bylo osvědčeno otištění pozastaveného článku v časopise, jehož jest odpůrce odpovědným redaktorem, a když v řízení o prozatímním opatření nelze případnou pravdivost tvrzení prý zlehčujících prokazovati a prováděti tak osvědčení nabízená odpůrcem k důkazu jeho námitek (sb. n. s. čís. 11.810). Nelze přisvědčiti vývodům napadeného usnesení, že navrhovatel neosvědčil zvláštní nárok, který by ho opravňoval žádati na odpůrci, by se zdržel kritiky této jeho kadeřnické pomůcky, protože i jiné kadeřnické firmy pracují se sašetami jako pomůckou, neboť souběh více soutěžitelů nevyklučuje kteréhokoliv z nich z nároku na ochranu podle zákona proti nekalé soutěži. Stačilo, že pozastavený článek otištěn byl v časopise vydávaném žalovaným jako odpovědným redaktorem. Nárok na prozatímní opatření jest opodstatněn již touto skutečností, bez ohledu na jeho zavinění nebo vědomí skutku (sb. n. s. čís. 10.516). Mylně má rekursní soud za to, že chybí osvědčení, že žalovaný napadenou zprávu (článek) v časopise uveřejnil, t. j. sám do tisku dal, a že by inkriminovaný článek byl ve spojitosti s reklamou uveřejňovanou žalobcem v předložených jím časopisech, v nichž žalobce užíval pro propagovaný jím prostředek ondulační označení »obklad Aros«. Vždyť z reklam těch je vidno, že běží tu o prostředek sloužící k trvalé ondulaci vlasů bez elektrického proudu a bez přístroje, o jednoduché malé obklady, a tedy o sašety aneb sáčky, či obaly, jak je v napadeném usnesení uvedeno, jak to navrhovatel odkazem na přiložené inseráty osvědčuje, a jak tomu rozumí i odpůrce ve svém vyjádření. Není také na závadu, že se otištění stalo v odborném časopise »Pražský kadeřník«, když časopis ten, jak známo, bývá vyložen v oficinách a dostává se tak do rukou zákazníků, kteří po přečtení pozastaveného článku mohou býti od provádění ondulace zmíněným způsobem odraděni.

Čís. 13924.

Zákon ze dne 24. února 1934, čís. 33 sb. z. a n., o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům.

Čtrnáctidenní lhůta § 5 zákona se nečítá ode dne doručení dražební vyhlášky, nýbrž počíná běžeti, jakmile se dlužník dozvěděl o povoleném prodeji, po případě dnem výkonu zabavení.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1934, R I 1107/34.)

Návrhu dlužníka na odklad prodeje zabavených movitých věcí ustanoveného na den 16. června 1934, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Podle spisů byla dražba zabavených movitých věcí ustanovena na den 16. června 1934. Návrh povinné strany na odklad exekuce došel soudu 15. června 1934. Podle § 5 zákona čís. 33/34 sb. z. a n. má býti podán návrh na odklad exekuce podle § 1 odst. 1 a), tedy na odklad prodeje movitých věcí, nejpozději čtrnáct dnů před nařízeným prodejem. Učinila tedy tento návrh povinná strana pozdě, a bylo její návrh zamítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jest sice pravda, že podle spisu byl dovolací rekurent uvědoměn o dražebním roku teprve 2. června 1934, než čtrnáctidenní lhůta § 5 zákona čis. 33/1934 sb. z. a n. se nečítá ode dne doručení dražební vyhlášky, jak se nesprávně dovolací rekurent domnívá, nýbrž stanoví-li se v § 5 cit. zák., že návrh na odklad má býti učiněn nejpozději čtrnáct dnů před nařízeným prodejem (dražbou), čítá se čtrnáct dnů zpět před nařízeným prodejem, takže počíná běžeti, jakmile dlužník se dozvěděl o povoleném prodeji, po případě dnem výkonu zabavení. Učinil-li v projednávaném případě dlužník návrh na odklad exekuce až den před dražbou, ač o povolení prodeje a výkonu zabavení byl uvědoměn již 17. května 1934, byl jeho návrh právem zamítnut jako opozděný (§ 7 písm. c) cit. zák.).

Čís. 13925.

O nároku dítěte proti otcovské bábě na placení výživného jest příslušný rozhodovati opatrovnický soud, i když otcovská bába má řádné bydliště v obvodu jiného soudu.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1934, R I 1342/34.)

Otcovská bába dítěte bydlela ve Falknově nad Ohří, opatrovnickým soudem byl okresní soud v Ústí nad Labem. Mateřská opatrovnice dítěte navrhla na okresním soudě ve Falknově nad Ohří, by otcovské bábě dítěte bylo uloženo platiti dítěti výživné, kterémužto návrhu soud první stolice vyhověl. Rekursní soud k rekursu otcovské báby dítěte zrušil napadené usnesení a odkázal věc k okresnímu soudu v Ústí nad Labem, jakožto soudu opatrovnickému, maje za to, že podle § 109 j. n. jest opatrovnický soud příslušný rozhodnouti o návrhu mateřské opatrovnice dítěte, že proto jest napadené usnesení zmatečné, pročez je bylo zrušiti a věc odkázati podle § 44 j. n. na opatrovnický soud.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu mateřské opatrovnice dítěte.

D ů v o d y:

§ 41 odst. (2) zákona čis. 100/1931 sb. z. a n., v němž jsou důvody zmatečnosti uvedeny přesným výpočtem, neuvádí přestoupení předpisů o soudní příslušnosti jako důvod zmatečnosti. Neprávem proto rekursní soud považoval usnesení prvního soudu za zmatečné. Avšak stěžovatelka v tomto směru nečiní mu výtky nezákonnosti, nýbrž uplatňuje tento rekursní důvod (§ 42 zák. čis. 100/31 sb. z. a n.) jen v tom směru, že názor rekursního soudu o místní nepřislušnosti prvního soudu není správný. Než tu nemá pravdu. Při svém rozhodnutí může soud přihlížeti jen k ustanovením zákona a nikoliv k názoru v poznámce při vzorci čis. 215 ve sbírce vzorců nebo vyslovenému soudu v jiných případech. Podle § 109 j. n. v doslovu čl. IV. cis. nař. čis. 118/1914 ř. zák. náleží okresnímu soudu místně příslušnému obstarávati všechny práce, které náležejí k činnosti soudu poručenského neb opatrovnického. Tato dosavadní pří-